

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlášené: 09.10.1947

Časová verzia predpisu účinná od: 09.10.1947

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

167.

Dohoda

o zachování nebo obnově práv živnostenského vlastnictví dotčených druhou světovou válkou.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE! DNE 8. ÚNORA 1947 BYLA SJEDNÁNA V NEUCHATELU TATO DOHODA SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM A ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM DODATKOVÝM: (Překlad.) Dohoda o zachování nebo obnově práv živnostenského vlastnictví dotčených druhou světovou válkou. Podepsaní zplnomocněnci vlád zemí, které jsou členy Mezinárodní unie na ochranu živnostenského vlastnictví, vedeni snahou, aby byly odstraněny újmy způsobené na právech živnostenského vlastnictví druhou světovou válkou, dohodli se, předloživše své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležité formě, na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Prioritní lhůty podle článku 4 Pařížské ujednání na ochranu živnostenského vlastnictví, které jsou stanoveny pro přihlášení nebo zápis žádosti o patenty na vynálezy, užité vzory, tovární nebo obchodní známky, živnostenské vzorky nebo modely a které neuplynuly dne 3. září 1939, a ony lhůty, které vznikly po tomto datu, avšak přede dnem 1. ledna 1947, budou prodlouženy každou ze smluvních zemí ve prospěch majitelů práv uznaných uvedenou úmluvou nebo ve prospěch jejich právních nástupců až do 31. prosince 1947.

Článek 2.

Majitelům práv uznaných uvedenou úmluvou nebo jejich právním nástupcům bude bez jakéhokoliv příplatku nebo pokuty povolena lhůta, jež uplyne dne 30. června 1948, k provedení kteréhokoliv úkonu, ke splnění kterékoliv formality, k zaplacení kteréhokoliv poplatku a vůbec ke splnění všech povinností, stanovených zákony a nařízeními každé země pro zachování práv živnostenského vlastnictví, nabytých ku dni 3. září 1939 nebo po tomto datu, anebo pro získání těch práv, kterých, kdyby nebylo války, by bylo mohlo býti nabyto po tomto datu na žádost podanou přede dnem 30. června 1947.

Článek 3.

Obnova zápisu továrních nebo obchodních známek, jejichž normální ochranná lhůta uplynula po dni 3. září 1939, avšak přede dnem 30. června 1947, bude mítí zpětný účinek ode dne, kdy uplynula jejich normální lhůta, za podmínky, že bude uskutečněna přede dnem 30. června 1948.

Článek 4.

Země, které jsou účastny jak na této dohodě, tak i na dohodě Madridské o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, se kromě toho dohodly na tomto ustanovení: obnova zápisu továrních nebo obchodních známek, zapsaných v Mezinárodním rejstříku, jejichž zemí původu ve smyslu čl. 1 Madridské dohody je jeden ze smluvních států, bude mítí zpětný účinek ode dne, kdy uplynula jejich normální lhůta, za podmínky, že bude uskutečněna do 30. června 1948.

Článek 5.

(1) Období mezi dnem 3. září 1939 a dnem 30. června 1947 nebude započteno ani do lhůty, stanovené pro započetí využitkování patentu, pro užívání tovární nebo obchodní známky anebo pro využitkování živnostenského vzorku nebo modelu, ani do tříleté lhůty, stanovené v odstavci druhém článku 6bis Unijní úmluvy.

(2) Kromě toho je shoda o tom, že žádný patent, živnostenský vzorek nebo model ani žádná tovární nebo obchodní známka, jež byly v platnosti dne 3. září 1939, nebudou moci býti postiženy žádnou ze sankcí, uvedených v článku 5 Unijní úmluvy, přede dnem 30. června 1949.

Článek 6.

(1) Třetí osoby, které po dni 3. září 1939 až do dne 31. prosince 1946 bezelstně počaly užívatí vynálezu, užitého vzoru nebo živnostenského vzorku nebo modelu, budou moci pokračovati v tomto užívání za podmínek stanovených vnitřním zákonodárstvím.

(2) Vynálezce, který prokáže, že je původcem, a který podal patentovou přihlášku mezi dnem 3. září 1939 a dnem 1. ledna 1946, anebo jeho právní nástupce bude - vzhledem k některé patentové přihlášce podané s použitím výhody článku 1 - moci býti postaven na roveň bezelstnému uživateli, byť ani svého vynálezu skutečně neužíval, prokáže-li, že započetí užívání bylo zabráněno válkou.

Článek 7.

Ustanovení této dohody obsahují jen nejmenší míru ochrany; nebrání domáhati se na prospěch majitelů práv živnostenského vlastnictví užití předpisů širších, které by byly vydány vnitřním zákonodárstvím některé smluvní země; ponechají rovněž v platnosti příznivější a této dohodě neodporující dohody a smlouvy, které vlády smluvních zemí sjednaly nebo sjednají mezi sebou.

Článek 8.

Ustanovení této dohody nebudou na újmu použití ustanovení dohod a mírových smluv, které byly sjednány nebo budou sjednány mezi zeměmi, jež proti sobě válku vedly.

Článek 9.

(1) Tato dohoda, k níž mohou přistoupiti státy, jež jsou členy Unie na ochranu živnostenského vlastnictví, bude ratifikována co nejdříve. Ratifikace budou uloženy u vlády švýcarské konfederace a touto budou oznámeny všem ostatním. Tato dohoda nabude ihned účinnosti mezi zeměmi, které ji budou ratifikovati.

(2) Země, které nepodepíší tuto dohodu, budou moci k ní přistoupiti na žádost. Přístupy budou oznámeny vládě švýcarské konfederace a touto všem ostatním. Těmito přístupy se jim dostane neomezeně a okamžitě účasti na všech ustanoveních a všech výhodách sjednaných touto dohodou.

Článek 10.

Každá smluvní země bude moci rozšířiti tuto dohodu prostým oznámením, učiněným vládě švýcarské konfederace, na všechny nebo některé své kolonie, protektoráty, mandátní nebo svěřenecká území anebo na všechna jiná území podrobená její moci nebo na všechna území pod suzerenitou. Vláda švýcarské konfederace sdělí toto oznámení ostatním vládám.

Článek 11.

Tato dohoda bude podepsána v jediném vyhotovení, jež bude uloženo v archivu vlády švýcarské konfederace. Ověřený opis bude odevzdán švýcarskou vládou vládám všech zemí, které dohodu podepsaly nebo k ní přistoupily.

Dáno v Neuchatelu dne 8. února 1947.

Za Belgii:
HAMELS

Za Brazílii:
FRANCISCO ANTONIO COELHO

Za Bulharsko:
Za Československo:
J. ANDRIÁL

Za Dánsko:
N. J. EHRENREICH HANSEN

Za Finsko:
PAAVO ANT. WUORINEN

Za Francii:
MARCEL PLAISANT

Za Irsko:
EDWARD A. CLEARY

Za Itálii:
ANTONIO PENNETTA

Za republiku Libanonskou:
MIKAOUI

Za knížectví Lichtensteinské:
HOOP

Za Lucembursko:
A. DE MUYSER

Za Maďarsko:
KÖRÖS LASZLO KARCZAG

Za Maroko (franc. oblast):
MARCEL PLAISANT

Za Nizozemí:
J. WOULDSTRA

Za Norsko:
R. I. B. SKYLSTAD

Za Nový Zéland:
HAROLD L. SAUNDERS

Za Polsko:
Dr. JAKUB SAWICKI
Dr. WACLAW OLSZEWSKI

Za Portugalsko:
MANUEL JOAQUIM DOS SANTOS

**SILVA MACHADO
ANTONIO JOSÉ DE ALMEIDA LIMA
JORGE VAN ZELLER-GARIN**

**Za Rumunsko:
Dr. C. AKERMAN**

**Za Řecko:
D. A. NAOUM**

**Za Syrii:
S. OMARI**

**Za Švédsko:
STAFFAN SÖDERBLOM**

**Za Švýcarsko:
MORF
PLINIO BOLLA**

**Za Tunis:
MARCEL PLAISANT**

**Za Turecko:
Y. K. KARAOSMANOGLU
SAIT RAUF SARPER**

**Za Velkou Británií a Severní Irsko:
HAROLD L. SAUNDERS
B. G. CREWE**

System ASPI - stav k 8.10.2007 do čiastky 193/2007 Z.z.

Obsah a text 167/1947 Sb. - poslední stav textu

167/1947 Sb.

Dohoda

o zachování nebo obnově práv živnostenského vlastnictví dotčených druhou světovou válkou.

Jménem republiky Československé!

Dne 8. února 1947

byla sjednána v Neuchatelu

tato dohoda

se závěrečným protokolem

a závěrečným protokolem dodatkovým:

(Překlad.)

Dohoda

o zachování nebo obnově práv živnostenského vlastnictví dotčených druhou světovou válkou.

Podepsaní zplnomocněnci vlád zemí, které jsou členy Mezinárodní unie na ochranu živnostenského vlastnictví, vedení snahou, aby byly odstraněny újmy způsobené na právech živnostenského vlastnictví druhou světovou válkou, dohodli se, předloživše své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, na těchto ustanoveních:

Čl. 1.

Prioritní lhůty podle článku 4 Pařížské unijní úmluvy na ochranu živnostenského vlastnictví, které jsou stanoveny pro přihlášení nebo zápis žádosti o patenty na vynálezy, užité vzory, tovární nebo obchodní známky, živnostenské vzorky nebo modely a které neuplynuly dne 3. září 1939, a ony lhůty, které vznikly po tomto datu, avšak přede dnem 1. ledna 1947, budou prodlouženy každou ze smluvních zemí ve prospěch majitelů práv

uznaných uvedenou úmluvou nebo ve prospěch jejich právních nástupců až do 31. prosince 1947.

Čl.2.

Majitelům práv uznaných uvedenou úmluvou nebo jejich právním nástupcům bude bez jakéhokoliv příplatku nebo pokuty povolena lhůta, jež uplyne dne 30. června 1948, k provedení kteréhokoliv úkonu, ke splnění kterékoliv formality, k zaplacení kteréhokoliv poplatku a vůbec ke splnění všech povinností, stanovených zákony a nařízeními každé země pro zachování práv živnostenského vlastnictví, nabytých ku dni 3. září 1939 nebo po tomto datu, anebo pro získání těch práv, kterých, kdyby nebylo války, by bylo mohlo býti nabyto po tomto datu na žádost podanou přede dnem 30. června 1947.

Čl.3.

Obnova zápisu továrních nebo obchodních známek, jejichž normální ochranná lhůta uplynula po dni 3. září 1939, avšak přede dnem 30. června 1947, bude mít zpětný účinek ode dne, kdy uplynula jejich normální lhůta, za podmínky, že bude uskutečněna přede dnem 30. června 1948.

Čl.4.

Země, které jsou účastny jak na této dohodě, tak i na dohodě Madridské o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, se kromě toho dohodly na tomto ustanovení: obnova zápisu továrních nebo obchodních známek, zapsaných v Mezinárodním rejstříku, jejichž zemí původu ve smyslu čl. 1 Madridské dohody je jeden ze smluvních států, bude mít zpětný účinek ode dne, kdy uplynula jejich normální lhůta, za podmínky, že bude uskutečněna do 30. června 1948.

Čl.5.

(1)

Období mezi dnem 3. září 1939 a dnem 30. června 1947 nebude započteno ani do lhůty, stanovené pro započetí využitkování patentu, pro užívání tovární nebo obchodní známky anebo pro využitkování živnostenského vzorku nebo modelu, ani do tříleté lhůty, stanovené v odstavci druhém článku 6bis Unijní úmluvy.

(2)

Kromě toho je shoda o tom, že žádný patent, živnostenský vzorek nebo model ani žádná tovární nebo obchodní známka, jež byly v platnosti dne 3. září 1939, nebudou moci býti postiženy žádnou ze sankcí, uvedených v článku 5 Unijní úmluvy, přede dnem 30. června 1949.

Čl.6.

(1)

Třetí osoby, které po dni 3. září 1939 až do dne 31. prosince 1946 bezelstně počaly užívatí vynálezu, užiténého vzoru nebo živnostenského vzorku nebo modelu, budou moci pokračovati v tomto užívání za podmínek stanovených vnitřním zákonodárstvím.

(2)

Vynálezce, který prokáže, že je původcem, a který podal patentovou přihlášku mezi dnem 3. září 1939 a dnem 1. ledna 1946, anebo jeho právní nástupce bude - vzhledem k některé patentové přihlášce podané s použitím výhody článku 1 - moci býti postaven na roveň bezelstnému uživateli, byť ani svého vynálezu skutečně neužíval, prokáže-li, že započetí užívání bylo zabráněno válkou.

Čl.7.

Ustanovení této dohody obsahují jen nejmenší míru ochrany; nebrání domáhati se na prospěch majitelů práv živnostenského vlastnictví užití předpisů širších, které by byly vydány vnitřním zákonodárstvím některé smluvní země; ponechají rovněž v platnosti příznivější a této dohodě neodporující dohody a smlouvy, které vlády smluvních zemí sjednaly nebo sjednají mezi sebou.

Čl.8.

Ustanovení této dohody nebudou na újmu použití ustanovení dohod a mírových smluv, které byly sjednány nebo budou sjednány mezi zeměmi, jež proti sobě válku vedly.

Čl.9.

(1)

Tato dohoda, k níž mohou přistoupiti státy, jež jsou členy Unie na ochranu živnostenského vlastnictví, bude ratifikována co nejdříve. Ratifikace budou uloženy u vlády švýcarské konfederace a touto budou oznámeny všem ostatním. Tato dohoda nabude ihned účinnosti mezi zeměmi, které ji budou ratifikovati.

(2)

Země, které nepodepíší tuto dohodu, budou moci k ní přistoupiti na žádost. Přístupy budou oznámeny vládě švýcarské konfederace a touto všem ostatním. Těmito přístupy se jim dostane neomezeně a okamžitě účasti na všech ustanoveních a všech výhodách sjednaných touto dohodou.

Čl.10.

Každá smluvní země bude moci rozšířiti tuto dohodu prostým oznámením, učiněným vládě švýcarské konfederace, na všechny nebo některé své kolonie, protektoráty, mandátní nebo svěřenecká území anebo na všechna jiná území podrobená její moci nebo na všechna území pod suzerenitou. Vláda švýcarské konfederace sdělí toto oznámení ostatním vládám.

Čl.11.

Tato dohoda bude podepsána v jediném vyhotovení, jež bude uloženo v archivu vlády švýcarské konfederace. Ověřený opis bude odevzdán švýcarskou vládou vládám všech zemí, které dohodu podepsaly nebo k ní přistoupily.

Dáno v Neuchatelu dne 8. února 1947.

Za Belgii: Hamels Za Brazílii: Francisco Antonio Coelho Za Bulharsko: Za Československo: J. Andriál Za Dánsko: N. J. Ehrenreich Hansen Za Finsko: Paavo Ant. Wuorinen Za Francii: Marcel Plaisant Za Irsko: Edward A. Cleary Za Itálii: Antonio Pennetta Za republiku Libanonskou: Mikaoui Za knížectví Lichtensteinské: Hoop Za Lucembursko: A. de Muysen Za Maďarsko: Körös Laszlo Karczag Za Maroko (franc. oblast): Marcel Plaisant Za Nizozemí: J. Woudstra Za Norsko: R. I. B. Skylstad Za Nový Zéland: Harold L. Saunders Za Polsko: Dr. Jakub Sawicki Dr. Waclaw Olszewski Za Portugalsko: Manuel Joaquim Dos Santos Silva Machado Antonio José de Almeida Lima Jorge van Zeller-Garin Za Rumunsko: Dr. C. Akerman Za Řecko: D. A. Naoum Za Syrii: S. Omari Za Švédsko: Staffan Söderblom Za Švýcarsko: Morf Plinio Bolla Za Tunis: Marcel Plaisant Za Turecko: Y. K. Karaosmanoglu Sait Rauf Sarper Za Velkou Británii a Severní Irsko: Harold L. Saunders B. G. Crewe

(Překlad.)

Závěrečný protokol.

Podepsaní zplnomocněnci, shromáždění dnešního dne za účelem podepsání dohody o zachování nebo obnově práv živnostenského vlastnictví, dotčených druhou světovou válkou, dohodli se jak následuje:

I.

Když v době mezi dnem 3. září 1939 a dnem 30. června 1947 byly výrobky opatřené známkou, falšující nebo napodobující známku zapsanou v některé smluvní zemi, dovezeny do této země na účet vlády za účelem účinného vedení války nebo za účelem udržení

zásobování a služeb důležitých pro život lidské společnosti anebo aby bylo zmírněno utrpení a neštěstí vyplývající z války, nebude moci býti takové použití známky pokládáno za zásah do práv jejího majitele.

II.

Ustanovení článku I se vztahují rovněž na patentové přihlášky, podané československými příslušníky u německého patentního úřadu v Berlíně v období mezi dnem 1. srpna 1940 a dnem 4. května 1945 včetně, za podmínky, že vynález nebyl učiněn v Německu.

Na důkaz toho podepsaní zplnomocněnci schválili tento protokol.

Dáno v Neuchatelu dne 8. února 1947.

Za Belgii: Hamels Za Brazílii: Francisco Antonio Coelho Za Bulharsko: Za Československo: J. Andriál Za Dánsko: Hans Jakob Hansen Za Finsko: Paavo Ant. Wuorinen Za Francii: Marcel Plaisant Za Irsko: Za Itálii: Antonio Pennetta Za republiku Libanonskou: Mikaoui Za knížectví Lichtensteinské: Hoop Za Lucembursko: A. de Muyser Za Maďarsko: Körös Laszlo Karczag Za Maroko (franc. oblast): Marcel Plaisant Za Nizozemí: Za Norsko: R. I. B. Skylstad Za Nový Zéland: Harold L. Saunders Za Polsko: Dr. Jakub Sawicki Dr. Waclaw Olszewski Za Portugalsko: Za Rumunsko: Dr. C. Akerman Za Řecko: D. A. Naoum Za Syrii: S. Omari Za Švédsko: Staffan Söderblom Za Švýcarsko: Morf Plinio Bolla Za Tunis: Marcel Plaisant Za Turecko: Y. K. Karaosmanoglu Sait Rauf Sarper Za Velkou Británii a Severní Irsko: Harold L. Saunders B. G. Crewe

(Překlad.)

Závěrečný protokol dodatkový.

Podepsaní zplnomocněnci, shromáždění dnešního dne za účelem podepsání dohody o zachování nebo obnově práv živnostenského vlastnictví, dotčených druhou světovou válkou, dohodli se jak následuje:

Zásad uvedených pod č. I závěrečného protokolu se použije obdobně vzhledem k patentům, pokud k dovozu došlo za války na území národů spojených a sdružených nebo z některé země jim nepřátelské.

Na důkaz toho podepsaní zplnomocněnci schválili tento protokol.

Dáno v Neuchatelu dne 8. února 1947.

Za Belgii: Hamels Za Brazílii: Francisco Antonio Coelho Za Bulharsko: Za Československo: J. Andriál Za Dánsko: Za Finsko: Paavo Ant. Wuorinen Za Francii: Za Irsko: Za Itálii: Antonio Pennetta Za republiku Libanonskou: Mikaoui Za knížectví Lichtensteinské: Hoop Za Lucembursko: Za Maďarsko: Körös Laszlo Karczag Za Maroko (franc. oblast): Za Nizozemí: Za Norsko: Za Nový Zéland: Harold L. Saunders Za Polsko: Dr. Jakub Sawicki Dr. Waclaw Olszewski Za Portugalsko: Za Rumunsko: Dr. C. Akerman Za Řecko: D. A. Naoum Za Syrii: S. Omari Za Švédsko: Za Švýcarsko: Morf Plinio Bolla Za Tunís: Za Turecko: Y. K. Karaosmanoglu Sait Rauf Sarper Za Velkou Británii a Severní Irsko: Harold L. Saunders B. G. Crewe

Prozkoumavše tuto dohodu se závěrečným protokolem a závěrečným protokolem dodatkovým a věduce, že ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé s nimi souhlasí, schvalujeme a potvrzujeme je.

Tomu na svědomí jsme tento list podepsali a k němu pečeť republiky Československé přitisknouti dali.

Na Hradě pražském dne 31. července léta tisícího devítistého čtyřicátého sedmého.

President republiky Československé:

Dr. Edvard Beneš v. r.

L. S.

Ministr zahraničních věcí:

Jan Masaryk v.r.

Vyhlašuje se s tím, že Dohoda ve smyslu svého článku 9 nabyla účinnosti dnem 23. května 1947.

President republiky ratifikoval tuto Dohodu se Závěrečným protokolem a Závěrečným protokolem dodatkovým dne 31. července 1947 a tímto dnem nabyla Dohoda pro Československou republiku mezinárodní účinnosti.

Dohodou jsou vázány tyto státy:

Československo (31.7.1947), Dánsko (16.6.1947), Dominikánská republika (3.4.1947), Finsko (27.6.1947), Francie (23.7.1947), Maroko-Španělský protektorát (26.7.1947), Norsko (30.5.1947), Španělsko (19.7.1947), Švédsko (20.6.1947), Švýcarsko (3.4.1947), Velká Britanie (23.6.1947).

Závěrečným protokolem jsou vázány tyto státy:

Československo, Dánsko, Finsko, Francie, Norsko, Švédsko, Švýcarsko.

Závěrečným protokolem dodatkovým jsou vázány tyto státy:

Československo, Finsko, Švýcarsko.

Dr. Clementis v.r.

státní tajemník v ministerstvu zahraničních věcí.

